

LBRIS | We know
Izabela Popa

Gânduri împrăștiate

LETRAS
Promovăm autorii români

CUPRINS

Steaua mea	7
Mi-e dor de tata	9
Din doliu... măritiş	10
Gânduri împrăştiate I	11
Gânduri împrăştiate II	13
Gânduri împrăştiate III	14
Gânduri împrăştiate IV	15
Gânduri împrăştiate V	16
Gânduri împrăştiate VI	18
Gânduri împrăştiate VII	19
Mii de mulţumiri	20
Izvorând iubire	23
Manifest	26
Suflet pierdut	27
Poem pentru dragul meu	29
Oare sufletul tău ştie?	32
O altă ea	34
Portretul îngerului meu	36
Altceva	38
Ego	40

O parte din mine	42
Înc-o perlă-n lanț	44
Și-mi uit de toate	45
Gânduri din carantină	46
Gânduri pentru al meu suflet	48
Al meu drag	50
Din țipetele inimii	53
Final...	56

Sunt azi cu zâmbetul pe buze și nimic nu mă mai miră,
Sunt un tablou neterminat și asta mai mult mă inspiră...
Vreau astăzi a cuceri pământul întreg cu numai două
mâini
Și să fiu regină și stăpân pe propriul pământ.

Urcă-mă-n stele și ridică-mă cât poți de sus, să ating una
Dar să mă cobori încet ca nu cumva de sub picioare să-
mi fugi.

Sapă pentru mine la doi metri sub pământ să văd ce n-
am văzut.

Și adu-mi soaele în palme ca să pot să-l sărut.

Ajută-mă să urc pe un pedestal al normalității și al
sincerității

Și înlătură-mă de acolo când crezi că-s omul potrivit,
Pentru a fugi în lume cât mai departe și să nu-mi dau
seama de unde am venit.

Să mă mir de gândurile ce mi-am facut curaj să le înșir.

Ia-mă încet spre apogeul cunoașterii, mai arată-mi și-o altă lume

Și să fii tenace când lumea îți spune, că ai nebuni pe lângă tine,

Să nu-ți uiți ochii prin împrejurul meu, că eu nu te scot la iveală,

Am să te înfing în abis de întuneric și nu-ți dau voie să ieși fără socoteală.

La un an și două luni, un mare noroc am avut.
Am întâlnit o femeie cu un suflet foarte bun.
Unde am cunoscut-o? În fosta mea casă cu pereți albi și reci,
Unde copiii se uscau de plâns, fiindcă n-aveau cămin părintesc.

Nu am judecat și n-o să judec vreodată,
Femeia care ar fi trebuit să-mi fie mamă
Pentru că m-a lăsat în clădirea frumos pictată pe dinafară
Iar pe dinăuntru durerea, tristețea și suspinul, erau
inspirația la cota maximă.

Și să vă spun, a intrat pe ușă doamna mea,
Ce avea părul lung, ochii căprui și c-o prințesă semăna.
Mai departe nu știu multe să vă spun, însă,
Atunci când am ajuns „acasă”, știu că nu puteam fi
împărțită,
La trei frați ce erau dispuși să mă facă, să mă simt iubită.

Cele mai frumoase amintiri de Paște și de Crăciun le am.

Bucuria ouălor de ciocolată găsite în cuiabar,
Știuleții de porumb, în loc de jucării aduși în dar
Și schiurile a căror destinație a fost în gard.

Da! Am ajuns la grădiniță cu rolul de ciocănitore,
În clasa IB, eliminând o transferare,
Iar acum la liceu și nici nu-mi vine să cred
Fiindcă nu sunt pregătită să devin om independent.

Sincer să vă spun, n-am crescut mare
Fiindcă încă mă uit la desene animate.
N-am crescut eu, dar mi-au crescut frații
S-au făcut mari, frumoși mai ceva decât brazilii.

Și drept să vă spun parcă-mi curge câte-o lacrimă
Căci nu aș vrea să pierd pe nimeni, ca să nu mă doară.
Să fim fericiți până la adânci bătrâneți
Și nimeni să nu apară în calea noastră ca să distrugă vieți